

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118389800
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6118389800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senát JUDr. Eriky Madarászovej a členov senátu JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: I. B., narodená XX.X.XXXX, bytom J. XXX, J.-R., o zaplatenie príslušenstva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/21/2019-234 zo dňa 22. marca 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a zároveň priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 708 ods. 1, § 710 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1,3, 4, § 53 ods. 1,2,4, § 45 ods.1, § 524 ods. 1, § 526, ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že žalobu je potrebné vo zvyšnej časti zamietnuť.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu 1585,83 eura s úrokom z omeškania 8 % ročne z 1585,83 eura od 5.12.2017 do zaplatenia. Uviedol, že žalobca v žalobe tvrdil, že pohľadávka voči žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 4.12.2017 medzi Tatra bankou, a.s., ako postupcom a žalobcom. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 15.6.2004 zmluvu č. 2613178046, na základe ktorej poskytol žalovanej finančné prostriedky. Žalovaná neplnila povinnosti vyplývajú jej zo zmluvy, preto ku dňu postúpenia mal postupca voči nej pohľadávku titulom istiny vo výške 1585,33 eura. Žalobca sa žalobou domáhal aj zaplatenie úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

3. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca v priebehu konania vzal žalobu v časti o zaplatenie 1585,83 eura späť s odôvodnením, že žalovaná istinu zaplatila dňa 24.1.2019 a trval na zaplatení úrokov z omeškania vo výške 114,59 eura a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie preto konanie v časti o zaplatenie 1585,83 eura podľa § 145 ods. 2 veta druhá CSP uznesením z 3.6.2019 č.k. 10Csp/21/2019-176 zastavil.

4. Poukázal na to, že v konaní sa zaoberal aj dojednaním v bode 4.5.4 všeobecných obchodných podmienok, pričom podľa tohto dojednania pri doručovaní písomnosti poštou sa písomnosť považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, ak nie je preukázaný skorší dátum doručenia. Zdôraznil, že v danom prípade je uzavretá zmluva spotrebiteľskou zmluvou a táto nesmie podľa § 53 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase jej uzavretia obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech žalovanej pod sankciou ich neplatnosti. Pretože podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách je podmienkou platného postúpenia pohľadávky inej osobe, a to aj takej, ktorá nie je bankou, bez súhlasu klienta, písomná výzva banky, mal za to, že zmluvné dojednanie, podľa ktorého sa takáto výzva považuje za doručenie tretí alebo siedmy deň po jej odoslaní, ak nie je preukázaný skorší dátum doručenia, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej. Zdôraznil, že žalobca predloženými písomnými výzvami a podacím hárkami síce preukázal, že sa jeho právny predchodca snažil zásielky obsahujúce výzvy žalovanej doručiť, pretože ich adresoval žalovanej na jej novú adresu, z čoho bolo preukázané, že žalovaná si svoju povinnosť splnila a jej zmenu nahlásila. Uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že jej zásielky boli doručené, považoval za sporné, pretože ho žalovaná namietala. Keďže doručenie výzvy podľa zákona o bankách musí byť preukázané, bol žalobca povinný svoje tvrdenia preukázať. Prijal záver, že podacie hárky doručenie alebo to, že sa zásielka dostala do sféry dispozície žalovanej, nepreukazujú. Uvedené skutočnosti neboli preukázané ani pokusom o sledovanie zásielok na www.posta.sk <<http://www.posta.sk>>. Zdôraznil, že ak žalobca disponoval potvrdením z jeho elektronického podacieho hárku preukazujúcim sporné skutočnosti, nič mu nebránilo ho súdu predložiť. Žalobca však žiadny takýto dôkaz nepredložil a nie je na žalovanej, aby preukazovala to, že sa v mieste doručenia nezdržovala. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je pritom podmienkou platného postúpenia pohľadávky a keďže ide o neplatnosť absolútnu podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú súd prihliada ex offo, ktorá má za nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, na ktorú súd rovnako prihliada ex offo bola by v tomto prípade absencia jej námietok aj tak bez právneho významu.

5. Podľa názoru súdu prvej inštancie vzhľadom k tomu, že dojednanie o fikcii doručenia vo všeobecných obchodných podmienkach je neplatné a tiež s ohľadom na to, že v konaní nebolo preukázané, že by veriteľ písomne vyzval žalovanú pred postúpením pohľadávky, pohľadávka preto nebola na žalobcu postúpená platne a žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný. Z uvedeného dôvodu vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP a z dôvodu, že žalovaná zavinila zastavenie konania, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Namietal nesprávne právne posúdenie, nesprávne skutkové zistenia a porušenie práva na spravodlivý proces. Žalobca sa vo svojom odvolaní nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že nepreukázal doručenie písomnej výzvy v sume § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách žalovanej. K záveru súdu, že podanie zo dňa 25.01.2016 a 17.02.2016 neboli žalovanej doručené, žalobca uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje v tejto časti za absurdné v rozpore so všeobecnou rešpektovanou teóriou dôjdenia. Záver súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách považuje žalobca v rozpore s ust. § 45 ods. 1 OZ. Zdôraznil, že by bolo v extrémnom rozpore so zásadou spravodlivosti, ak by súd vyhýbanie sa preberaniu zásielok zo strany dlžníka pripisoval na úkor jeho veriteľa, ktorý by tak vo vzťahu k svojmu dlžníkovi bol bezmocný a nemohol by účinne vyvolať žiadne právne následky vo vzťahu k neplneniu zmluvných povinností zo strany dlžníka. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v konaní bolo podľa jeho názoru preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách ukladá. V súvislosti s podmienkami vyžadovanými uvedeným ustanovením žalobca poukázal na to, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bola postupcom opakovane vyzvaná na úhradu svojho peňažného záväzku, a to okrem iného aj výzvou zo dňa 25.01.2016 a výzvou zo dňa 17.02.2016, ku ktorým predložil aj podacie hárky. V súvislosti s odôvodnením napadnutého súdneho rozhodnutia v závere poukázal na skutočnosť, že v tomto konaní už v odvolaní voči rozhodnutiu Okresného súdu Nitra zo dňa 03.06.2019 rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením zo dňa 28.12.2020 č.k. 7Co/199/2019-205 rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V tomto smere poukázal na bod 8. a 9. odôvodnenia predmetného uznesenia Krajského súdu v Nitre. Tvrdil, že súd prvej inštancie svojvoľne a navyše v priamom rozpore s ust. 391 ods. 2 CSP, nerešpektoval právny názor súdu vyššej inštancie v tej istej veci a žalobu zamietol, pričom sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré mu uložil Krajský súd v Nitre. Všetky zmluvné dojednania, ktorými sa mal v zmysle zrušujúceho uznesenia zoberať, označil sa neprijateľné zmluvné podmienky z dôvodu ich odchýlenia v neprospech spotrebiteľa s odkazom na ust. § 45 ods. 1 OZ, ktorého výklad však súd aplikoval v rozpore s gramatickým ako aj logickým výkladom tohto ustanovenia. V závere zdôraznil, že obe výzvy sa dostali do

dispozície žalovanej avšak konajúci súd v rozpore s ust. § 391 ods. 2 CSP naďalej od žalobcu vyžadoval predloženie doručky, čo je podľa názoru žalobcu v priamom rozpore s predmetným ustanovením.

7. Žalovaná k odvolaniu žalobcu písomné vyjadrenie nepodalala.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol v poradí prvým rozsudkom č. k. 10Csp/21/2019-176 zo dňa 13.09.2016 tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 1585,83 eura zastavil, žalobu vo zvyšnej časti zamietol a žalovanej nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/199/2019-205 zo dňa 28.12.2020 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Predmetom odvolacieho konania bol nárok žalobcu na zaplatenie 8% úroku z omeškania zo sumy 1585,23 eura od 5.12.2017 do zaplatenia v sume 144,25 eura, ktorý súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol a trov konania.

11. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil v otázke nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Rovnako správne vyhodnotil právny vzťah medzi stranami sporu ako vzťah spotrebiteľský a zároveň postupoval správne, keď sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda tým, či žalobca je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o absencii aktívnej legitímácie na strane žalobcu, keď síce žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2017, ale nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa a. s., voči žalovanej ako dlžníkovi vyplývajúcej z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

13. K námietkam odvolateľa odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky, preto pokiaľ došlo k postúpeniu pohľadávky banky v rozpore s týmto ustanovením, je treba takýto právny úkon považovať za neplatný. Upravou § 92 ods. 8 zákona o bankách mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorý vyhlási mimoriadnu splatnosť pohľadávky a pritom nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa prialo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok, konkrétne aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky žalovanú riadne písomne vyzvala na splnenie jej záväzku a táto napriek tomu zostala v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie prijal záver, že fotokópia upozornenia zo dňa 25.01.2016 (čl. 127) a výzva zo dňa 17.02.2016 (čl. 125) adresované žalovanej a podací hárok (č.l.129-146 spisu) nepostačuje a žiadnym spôsobom nepreukazuje, že zásielka sa dostala do sféry žalovanej.

14. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, že v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách ukladá. Žalobca tvrdil, že preukázal doručenie výzvy zo dňa 25.01.2016 a výzvy zo dňa 17.02.2016 žalovanej s tým, že sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej a možno ich tak v súlade s ust. 45 ods. 1 OZ považovať za riadne doručené. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z ust. § 45 ods. 1 OZ, ale je

aj jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zánik práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby adresát mal minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do dispozičnej sféry). Vzhľadom k uvedenému, je potrebné konštatovať, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepodarilo sa mu v konaní preukázať platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB.

15. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluvné dojednanie v bode 4.5.4 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého pri doručovaní písomnosti poštou sa písomnosť považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, ak nie je preukázaná skorší dátum doručenia, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach o povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej pod sankciou neplatnosti. Uvedené zmluvné dojednania je v rozpore s kogentným ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje neplatnosť predmetného dojednania. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu keď jej dôjde. Na základe uvedeného, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný na vymáhanie predmetnej pohľadávky, z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi žalobcom ako postupníkom a Tatra banka, a. s, ako postupcom.

16. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, pretože odvolací súd uložil vo svojom uznesení súdu prvej inštancie v ďalšom konaní zaoberať sa všetkými dojednaniami zmluvy s tým, že sa súd prvej inštancie v konaní nevyporiadal sa s bodom XII. 4. - Záverečné ustanovenia zmluvy, podľa ktorého majiteľ účtu berie na vedomie a súhlasí so Všeobecnými obchodnými podmienkami banky. Odvolací tiež uviedol, že súd prvej inštancie sa nezaoberal záväznosťou bodu 4.5.4 Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s. - Oznamovanie, doručovania a preberanie písomností a nevyhodnotil, či v zmysle tohto ustanovenia VOP nedošlo k doručeniu výzvy žalovanej. V súlade s týmito pokynmi odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie v ďalšom konaní zaoberal a tieto vyhodnotil, pričom jeho závery nie sú v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu.

17. Záverom odvolací súd uvádza, že absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) posudzuje súd ex offio t.j. aj v prípade, že žalovaná túto neplatnosť právneho úkonu nenamietala. Správne preto postupoval súd prvej inštancie v tom, keď sa zaoberal tým, či sú splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré ustanovenia sú kogentné a či došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky, aj keď túto skutočnosť žalovaná nenamietala.

18. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).